

Gã hàng xóm khen: “V ông có cái n t ru i đ th m nh th là t ng phu nhân đ y”. Oái o m thay, cái n t ru i y l i n m “ch hi m”.

Gia đình tôi tan nát ch vì m t cái n t ru i. Nguyên là g n nhà tôi có m t c p v ch ng m i chuy n đ n. Do tôi và gã ch ng làm cùng ngh , v gã và v tôi cùng tu i, trong khi hàng xóm b n bên toàn dân g c ít h c, ch y ch , làm xe ôm là chính nên hai nhà nhanh chóng thân nhau. Th nh tho ng, m t nhà làm l u m i nhà kia sang ăn. Đi đâu v mua đ c rau c , bánh trái, đ c s n gì cũng mang sang bi u nhau. V ch ng tôi đôi khi b n vi c còn nh v gã đi đón con giúp, ho c b n tôi đón con xong mang sang nhà y g i r i l i đi công chuy n...

Sau vài năm quen nhau, tôi và gã quy t đ nh góp v n làm ăn chung, cùng m m t công ty cung c p d ch v . Th i gian đ u công ty làm ăn r t khá, tình thân gi a hai nhà càng th m thi t. Nh ng m t th i gian sau, th y doanh s gi m sút, tôi nghi ng theo dõi và phát hi n k c ng s c a mình có s t túi, m u c u l i riêng. Tôi đã nh c khéo cho gã bi t là mình đã bi t chuy n, đ gã d ng l i. Nh ng ch đ c m t th i gian sau, gã l i tái ph m. Sau m y l n nh v y thì chuy n c ng tác gi a hai chúng tôi đ b , th m chí chúng tôi đã cãi nhau to, sau đó không nhìn m t nhau su t m t th i gian dài.

Đ n T t năm đó, gã cùng v sang nhà tôi chúc m ng năm m i. Vì th chúng tôi b qua chuy n cũ, hai nhà tr l i quan h v i nhau. Dù không thân thi t b ng tr c đây nh ng hai gia đình nh v y cũng có th nói là thân. Chúng tôi không làm ăn v i nhau n a nên ký c v nh ng xích mích cũ cũng nh t đ n. Tôi tin r ng n u ch là hàng xóm thì ch ng bao gi có chuy n.

y th mà m t l n, v đi v ng, gã sang nhà tôi nh u v i m y con m c mà v ch ng tôi v a mang v sau chuy n đi bi n, cùng vài món khác v tôi làm. Gã luôn mi ng khen ngon, khen v tôi khéo tay, đ m đang, đã đ p ng i còn đ p n t. Gã cao h ng b o: “Ông là may m n v đ ng v con l m đ y. Tôi có bi t xem t ng tí chút, v ông da tr ng, dáng khoan thai, tay chân nh nh n nu t nà, đó là quý t ng. Nh t là v ông l i có cái n t ru i đ th m n a, đó là t ng m nh ph , phu nhân. Sau này ki u gì ông cũng ph t làm quan to”. N c i t m n c a k đ c tâng b c t t l m trên môi tôi khi gã nói hai câu cu i. B i vì cái n t ru i đ th m đó, ngoài tôi ra không th có ng i đàn ông nào khác bi t đ c, vì nó n m phía d i b u ng c trái c a nàng.

Có v gã hàng xóm nói xong nh n ra mình bu t m m nên cáo say v ngay, b l i tôi đ ng nh tr i tr ng, không k p ph n ng, không k p l i i đ h i cho ra nh và n n cho gã m t tr n. Không còn nghi ng g n a, v tôi đã ph n b i ch ng. Cô y đã có trò mèo gì đó m i gã hàng xóm, ho c ít ra thì cũng xu t hi n tr c m t gã trong tình tr ng không m nh v i che thân, l h t nh ng đ c đ i m riêng t c a c th mà l ra ch m t mình tôi bi t. Còn m t gi thi t khác có th minh oan cho gã hàng xóm: gã ch bi t cái n t ru i c a v tôi qua mi ng ng i khác. Nh ng nh th còn t h n, nh v y là v tôi đã ngo i tình v i m t ho c nhi u gã đàn ông khác và chúng đã đem chuy n c a nàng, v đ p c th nàng ra đ bình ph m v i nhau nh m t chuy n đáng c i c t.

Tôi g i v ra đ h i. Dĩ nhiên nàng ch i. Dĩ nhiên nàng b o không bi t t i sao gã kia l i bi t v cái n t ru i c a nàng. Làm gì có chuy n đàn bà ngo i tình t thú đ i u nh nhu c c a mình khi không b b t t n tay day t n m t. Tôi h i: “N u cô trong s ch, thì t i sao tên đàn ông kia bi t đ c cái n t ru i c a cô?”. Nàng không th tr l i đ c, ch m t m c kêu oan. Tôi cũng c tìm cách đ minh oan cho nàng nh ng vô ph ng. Tôi nh ng mu n sang hàng xóm tìm gã kia đ gi t h n, nh ng r i không dám. B i n u làm v y, n i nh c c a tôi s đ c nói toang ra cho c xóm bi t, và tôi ch còn n c đeo mo vào m t cho dù có bán nhà đ n đi n i khác.

Nh ng tôi không th nu t n i n i nh c này trong im ng. Vì th , bao nhiêu căm h n, tôi trút h t lên ng i v v i nh ng tr n đ n thù trong khi b t nh c th t l n. Càng đánh nàng tàn t , tôi càng n i điên lên khi nghĩ đ n n c i đ u cáng c a nh ng gã đàn ông l m t khi trong đ u chúng hình dung ra c p s ng trên đ u tôi và thân th tr n tr i c a v tôi. N i đau b ng rát nh b t t axit, và nh ng c n đau th xác mà tôi gây ra cho nàng cũng không th nào bù l i đ c. Sau n a năm hàng h nàng m i ngày, tôi ly d , đ n nhà đi ch khác.

Nh ng năm sau, tôi s ng trong lòng căm h n cu c s ng, căm h n đàn bà. Tôi th không bao gi l y v n a. Tôi ch i b t c ng i đàn bà nào có th đ đ c. Tôi ch đ đàn bà có ch ng, nh ng cô nàng trông đ p đ kiêu k , ra v đ ng đ n, khó khăn. M i l n “đ n” đ c m t cô, tôi l i h hê nh tr thù đ c m t tên đàn ông kh n n n trong đ i, l t m t n đ c m t m đàn bà đ o đ c gi , chính chuyên gi . R i ch ít lâu th y chán, tôi b r i h không m t m y may th ng xót. Và nh bù cho thi t thời c a tôi trong đ ng tình duyên, ông tr i phù h cho vi c làm ăn c a tôi xuôi chèo mát mái. Tôi ngày càng giàu, giàu có luôn đi kèm v i th l c nên dù nh ng m đàn bà kia g i tôi là th ng đ u thì cũng ch ng làm gì đ c tôi.

R i tôi tình c g p l i gã c u hàng xóm. Trông v nh ch nhác c a gã, tôi th y cũng h đ ph n nào, nh ng ch b c qua mà làm nh không nh n ra. Gã kéo tôi l i, có v kh n kho n l i tôi đ n quán bia c nh đó. Hà, th ng kh n. Ch c ki u gì cũng xin l i r i nh tôi giúp đ đây, trông gã là bi t chuy n làm ăn bí b t. Y nh r ng, ngay c c bia đ u tiên, gã đã xin l i tôi. Gã nói v tôi là ng i đàn bà trong s ch, chung th y, r ng trong chuy n cái n t ru i kia, gã b oan. S th t là chuy n đó, gã bi t đ c qua v gã. Cô này t ng đi mua s m qu n áo v i v tôi, cùng th đ v i nàng nên bi t đ c đ i u bí m t. Cô ta cũng có m t n t ru i son v vùng th t ng. M t l n khi gã khen cái n t ru i đ c a v , cô ta thu n mi ng k v tôi cũng có cái n t ru i đ th m phía đ i b u ng c trái. Đang thù tôi sau v làm ăn chung đ v , gã ghi nh chi ti t này đ phá tôi cho b t c.

“Tôi cũng ch đ nh làm cho ông ghen tuông t c t i cho b ghét, vì nghĩ là ông hi u v ông, cô

Giờ n Mọt Khôn

Tác Giả: H&i Văn

Chúa Nhật, 24 Tháng 6 Năm 2012 05:26

Y trong s&ch thì ki&u gì r&i ông ch& ph&i tin. Sau đó không th&y nhà ông có m&ng ch&i to ti&ng gì, tôi t&ng là êm, không ng& sau hai ng& i ly d&, tôi cũng đoán là t&i chuy&n đó, nh&ng đã l& r&i tôi ch&ng dám nói l&i. Tôi ân h&n l&m. M&i đây tôi g&p l&i v& ông, th&y cô &y ti&u t&y, già h&n đi, v&n & m&t mình. Tôi xót ru&t quá, nên mu&n đi tìm ông nói rõ m&i chuy&n. Ông mu&n đánh mu&n m& tôi th& nào cũng đ& c". Tôi không còn h&i s&c đâu mà đánh g&. Tôi ch& mu&n gi&t, mu&n m& chính mình.

M&t tu&n sau, tôi tìm đ&c n&i v& s&ng. Tôi qu& tr&c m&t nàng xin tha th& và xin đ&c n&i l&i tình v& ch&ng đ& tôi bù đ&p cho nàng nh&ng thi&t thời năm x&a. Nh&ng nàng l&c đ&u. V& tôi nói khi m&i ly d&, nàng luôn hy v&ng tôi s& nh&n ra m&i oan c&a nàng và đ&n đón nàng v&. Nh&ng th&i gian trôi qua, nàng h&n tôi, thù tôi. Nàng không còn yêu tôi n&a. Nàng nói tôi đ&c ác h&n gã hàng xóm kia vì tôi là ch&ng mà dám không tin nàng, dám gán cho nàng cái t&i nh& v&y, s& ngu xu&n c&a tôi đã h&y ho&i c& đ&i nàng.

V&a th& ph&o khi bi&t v& mình trong s&ch, tôi l&i r&i vào v&c th&m m&i khi bi&t mình là k& ch&ng đáng m&t đàn ông. Đau kh&, tôi c& t& h&i mình: nh&n ra đàn bà toàn b&n l&ng loạn tr&c n&t và nh&n ra b&n thân mình kh&n n&n, đ&ng nào t& h&n, đ&ng nào đau đ&n h&n?